

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/7/2025
Identifikačné číslo spisu:	7024200254
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7024200254.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobcu Ing. M. G., narodeného X. O. XXXX, bytom H., G. E. X, W. A., proti žalovanej Obci Holčíkovce, so sídlom Holčíkovce 40, IČO: 00 332 429, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2025, č. k. 4Ncb/12/2024-42, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2025, č. k. 4Ncb/12/2024-42 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Dňa 5. decembra 2024 bola Krajskému súdu v Košiciach doručená žaloba na obnovu konania, ktorou sa žalobca domáhal, aby Krajský súd v Košiciach povolil obnovu konania rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, 2) prerušil konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 do doby právoplatného rozhodnutia ohľadom žaloby na obnovu konania a 3) povolil obnovu konania vo veci uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. mája 2009, sp. zn. 2Obo/40/2009, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 2009, sp. zn. 1ObdoV/36/2009, uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. augusta 2018, sp. zn. 4Cb/1/2008, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. júna 2000, sp. zn. 2Obo/6/2000, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. mája 2021, sp. zn. 1Obdo/10/2020, rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. júna 2022, č. k. 4Cb/1/2008-1867 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. apríla 2023, sp. zn. 2Obo/9/2022. Žalobca podanú žalobu na obnovu konania doplnil podaniami zo dňa 7. decembra 2024 a 9. decembra 2024.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 23. mája 2025, č. k. 4Ncb/12/2024-42 (ďalej aj „rozhodnutie“) zastavil konanie o žalobe na obnovu konania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 (výrok I) a odmietol žalobu na obnovu konania

proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. mája 2009, sp. zn. 2Obo/40/2009, uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 2009, sp. zn. 1ObdoV/36/2009, uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. augusta 2018, sp. zn. 4Cb/1/2008, uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. júna 2000, sp. zn. 2Obo/6/2000, uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. mája 2021, sp. zn. 1Obdo/10/2020, rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. júna 2022, č. k. 4Cb/1/2008-1867 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. apríla 2023, sp. zn. 2Obo/9/2022 (výrok II). Výrokom III žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca podanie žaloby na obnovu konania odôvodnil ustanovením § 397 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), podľa ktorého je proti právoplatnému rozsudku prípustná žaloba na obnovu konania, ak bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Žalobca uviedol, že dňa 3. decembra 2024 z trestnej veci označenej ako č. p.: PPZ-NKA-OV-940-002/2023-KP ÚBOK zistil, že vo veci vydania a následného zrušenia platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-22 a zo dňa 27. júna 1997, č. k. 17Rob/1361/1996-24 došlo k závažnej trestnej činnosti. Dôvodnosť podanej žaloby videl v tom, že v dôsledku ním tvrdeného nezákonného postupu sudcov Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky došlo k nezákonnému zrušeniu vyššie označených platobných rozkazov v roku 2008 a k pokračovaniu v sporoch o uplatnených peňažných pohľadávkach v konaniach vedených Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008. Žalobca trval na zachovaní právoplatnosti a vykonateľnosti sporných platobných rozkazov a žiadal, aby ním označené rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa zaoberali meritom predmetnej veci, boli v konaní o žalobe na obnovu konania zrušené.

4. Krajský súd v Košiciach ako súd prvej inštancie podľa § 410 CSP (ďalej aj „súd prvej inštancie“), skôr ako pristúpil k vecnému prejednaniu podanej žaloby, skúmal, či sú dané procesné podmienky, za splnenia ktorých môže v konaní pokračovať a zistil, že v predmetnom spore je daná prekážka veci rozsúdenej (res iudicata), a to vo vzťahu k žalobou napadnutému rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008. Z vykonaného dokazovania (§ 185 ods. 3 CSP) totiž vyplynulo, že na Krajskom súde v Košiciach sa viedlo konanie o žalobe na obnovu konania sp. zn. 4Ncb/11/2023, kde ako strany sporu vystupovali totožný žalobca a totožný žalovaný (ako v predmetnom spore) a totožný bol aj predmet konania, keďže žalobca sa o. i. domáhal obnovy konania vo veci rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, a to pre údajnú trestnú činnosť konajúcich sudcov podľa § 397 písm. c) CSP pri vydávaní a rušení platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-22 a zo dňa 27. júna 1997, č. k. 17Rob/1361/1996-24. V konaní sp. zn. 4Ncb/11/2023 súd uznesením z 24. októbra 2023 žalobu na obnovu konania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 odmietol (výrok I) a návrh žalobcu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zamietol (výrok II). Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 30. apríla 2024, sp. zn. 1Obo/1/2024 toto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania potvrdil (výrok I), odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozsudku odmietol (výrok II) a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (výrok III). Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením zo dňa 4. marca 2025, sp. zn. 1ObdoV/3/2024 tak, že ho odmietol.

5. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach o odmietnutí žaloby na obnovu konania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 nadobudlo právoplatnosť 29. mája 2024, čím vo vzťahu k ďalším žalobám na obnovu konania medzi tými istými stranami sporu, proti tomu istému rozhodnutiu a z totožných skutkových a právnych dôvodov, predstavuje prekážku veci rozsúdenej. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia totožná vec prejednávaná znova (§ 230 CSP). Prekážka res iudicata

predstavuje neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá bráni tomu, aby v tej istej veci boli o tom istom návrhu vydané viaceré rozhodnutia. Jej existencia v konaní podľa § 161 ods. 2 CSP vedie nevyhnutne k zastaveniu predmetného konania podľa § 161 ods. 2 CSP.

6. V nadväznosti na požadované zrušenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 žalobca ďalej žiadal, aby súd prvej inštancie zrušil aj ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (bližšie špecifikované v bode 1 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), ktoré boli vydané vo vecnej a časovej súvislosti s predmetným rozsudkom. K uvedenému súd prvej inštancie poznamenal, že keďže (pre existenciu prekážky veci rozsúdenej) nedošlo k zrušeniu rozsudku sp. zn. 1ObdoV/21/2008, tak nie je dôvod ani na zrušenie ďalších naň nadväzujúcich rozhodnutí. Aj v prípade, ak by podaná žaloba na obnovu konania smerovala proti označeným rozhodnutiam bez nadväznosti na skoršie vydaný rozsudok, podľa § 413 ods. 1 písm. c) a písm. e) CSP neobstoí, pretože smeruje proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je prípustná a je zjavne nedôvodná.

7. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žaloba na obnovu konania môže byť podaná len proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je zo zákona vylúčená a v zásade musí smerovať proti konečnému rozhodnutiu vo veci. Žalobcom označené rozhodnutia vydané v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008 nie sú konečnými rozhodnutiami v predmetnej veci a ani samotné konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 nie je doposiaľ právoplatne skončené. V tomto konaní došlo dňa 19. decembra 2024 k vyhláseniu rozsudku vo veci samej, ktoré žalobca napadol odvolaním, a preto bude vec predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu na prejednanie podaného odvolania. Už len z tohto dôvodu je žaloba na obnovu konania neprípustná, lebo je podaná predčasne. Žalobca sa dožaduje obnovy takého konania, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené, čo je aj v rozpore so zmyslom a účelom tohto mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je - v prípade, že by súd obnovu konania povolil - odklad vykonateľnosti, alternatívne právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a opätovné prejednanie veci s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo najavo tak v pôvodnom konaní, ako aj v obnovenom konaní.

8. Rovnako nebola splnená ani ďalšia podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania, a to dôvodnosť jej podania. Žalobca odôvodnil podanie žaloby na obnovu konania zákonným dôvodom podľa § 397 písm. c) CSP, podľa ktorého proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Ustálená prax dospela k záveru, že tento dôvod obnovy konania je daný vtedy, ak existuje právoplatný odsudzujúci rozsudok voči konajúcemu sudcovi, prípadne uznesenie v trestnom konaní konštatujúce aspoň vo svojom odôvodnení, že sudca spáchal trestný čin (napr. pri zastavení trestného stíhania pre zánik trestnosti) a zároveň je daná príčinná súvislosť medzi trestným činom sudcu a nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia. Žalobca odôvodnil podanie žaloby na obnovu konania tým, že dňa 3. decembra 2024 sa z trestnej veci č. p.: PPZ-NKA-OV-940-002/2023-KP ÚBOK dozvedel o závažnej trestnej činnosti pri vydávaní a rušení platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-22 a zo dňa 27. júna 1997, č. k. 17Rob/1361/1996-24. Ďalší obsah žaloby na obnovu konania tvorí žalobcom opísaný priebeh súdneho konania sp. zn. 4Cb/1/2008, kde žalobca vyslovil svoj názor na skutkové okolnosti prípadu a jeho právne posúdenie. Z obsahu tejto žaloby však nevyplyva žiadne konkrétne zistenie zo žalobcom označeného trestného konania a už vôbec nie existencia trestného rozsudku či iného rozhodnutia v trestnej veci, v ktorom by bola konštatovaná trestná činnosť sudcu vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 4Cb/1/2008. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcom uvedené skutočnosti nepreukazujú naplnenie dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP.

9. Ako už bolo uvedené vyššie, o žalobe totožného žalobcu proti totožnému žalovanému, ktorej predmetom bola obnovu konania vo veci rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 z dôvodu podľa § 397 písm. c) CSP, teda pre trestnú činnosť sudcu, už bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. októbra 2023, sp. zn. 4Ncb/11/2023. Toto rozhodnutie predstavuje prekážku veci rozsúdenej pre predmetné konanie s totožnými stranami sporu, predmetom konania, ako aj skutkovým a právnym základom, preto súd

konanie o žalobe na obnovu konania smerujúcej proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP. V časti smerujúcej proti žalobcom označeným rozhodnutiam špecifikovaným v II. výroku napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie podanú žalobu na obnovu konania odmietol podľa § 413 písm. c) a písm. e) CSP, keďže smeruje proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je prípustná a je aj zjavne nedôvodná. Pre úplnosť uviedol, že o návrhu žalobcu na prerušenie konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 bolo rozhodnuté v označenom konaní.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože jej preukázateľne v priebehu tohto konania nevznikli.

11. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol žalobca odvolaním z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, neúplné a nepreskúmateľné, nebol riadne zistený skutkový stav a právne závery súdu neobstoja. Žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) súdu prvej inštancie vytýkal, že sa zaujímal iba o III. časť jeho žaloby, ale vôbec sa nezaujímal o (podľa názoru odvolateľa relevantnú) I. a II. časť žaloby, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie neúplné. Súd prvej inštancie opomenul, že predmet žaloby na obnovu konania bol tvorený návrhom na obnovu konania vo veciach: a) platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach č. k. 18Rob/1357/96-22 z 1. júla 1997 (ďalej aj „PR1“), ktorý bol dňa 15. októbra 2008 sfašovaný a „nesudca“ T. dňa 23. októbra 2008 „pseudoprávoplatným“ rozhodnutím založil vec sp. zn. 4Cb/1/2008, b) platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach č. k. 17Rob/1361/96-24 z 27. júna 1997 (ďalej aj „PR2“), ktorý bol dňa 15. októbra 2008 sfašovaný a „nesudca“ T. dňa 10. novembra 2008 „pseudoprávoplatným“ rozhodnutím založil vec sp. zn. 3Cb/4/2008, c) rozsudku NS SR sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zo dňa 6. júna 2008 (ďalej aj „R1“), a to všetko z dôvodu, že dňa 3. decembra 2024 bolo z trestnej veci označenej ako č. p.: PPZ-NKA-OV-940-002/2023-KP zistené, že vo veci okolností de facto anulačných a okupačných útokov proti PR1, PR2 a R1 došlo k závažnej trestnej činnosti. Žalobca preto v lehote podal žalobu na obnovu konania na Krajský súd v Košiciach (§ 410 CSP) ako súd, ktorý rozhodoval a rozhoduje o určovacej žalobe Obce Holčíkovce zo 16. februára 2007 na zrušenie 10 rokov právoplatného PR1 a PR1, pričom totožné platí aj vo vzťahu k R1. Žalobca podal žalobu na obnovu konania podľa § 397 písm. c) CSP, podľa ktorého je proti právoplatnému rozsudku prípustná žaloba na obnovu konania, ak bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Podľa § 398 CSP je žaloba na obnovu konania prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť. Zdôraznil tiež, že v súlade s § 399 a § 400 CSP v riešenej veci nie je možné zmenu alebo zrušenie rozhodnutí ohľadom PR1, PR2 a R1 dosiahnuť inak a je splnená aj podmienka, že vo veci PR1, PR2 a R1 bolo rozhodnuté v neprospech žalobcu v dôsledku anulačnej a okupačnej trestnej činnosti sudcu. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na uznesenie zo dňa 25. februára 2021, sp. zn. 1VObdo/1/2020, v ktorom veľký senát obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) konštatoval, že pozitívne vymedzenie prípustnosti žaloby na obnovu konania je upravené v ustanovení § 387, § 388, § 389 a § 400 CSP (podobne to platí pre pozitívne vymedzenie prípustnosti dovolania generálneho prokurátora, ako je upravené v ustanovení § 485 CSP). V zmysle predmetného zákonného ustanovenia musia byť pre prípustnosť žaloby na obnovu konania splnené súčasne 4 kumulatívne podmienky, ktorými sú: 1. existencia právoplatného rozhodnutia súdu, 2. vyžaduje to ochrana práv a túto ochranu nemožno dosiahnuť v čase jeho podania inými právnymi prostriedkami, 3. právoplatné rozhodnutie súdu porušuje právo na spravodlivý proces, alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a ak potreba zrušiť právoplatné rozhodnutie prevyšuje záujem zachovania princípu právnej istoty a nezmeniteľnosti rozhodnutia; rozhodnuté bolo v neprospech strany sporu v dôsledku trestného činu sudcu, 4. nevyhnutnosť existencie podnetu na podanie žaloby na obnovu konania stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané.

12. Ďalej odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie opomenul, že vo veci PR1 a PR2 sa len zdanlivo nejedná o rozhodnutia vydané v neprospech žalobcu. V okolnostiach zločinu spáchaného v dňoch 14. a

15. októbra 2008 ide naozaj len o zdanie. Podľa názoru odvolateľa išlo o „tzv. trik trójskym koňom“, keď do obálky tvorenej 11 rokov právoplatnými exekučnými titulmi (PR1 z 1. júla 1997 a PR2 z 27. júna 1997) bol tajne, zákulisne a zákerne vsunutý sfaľovaný PR1 datovaný dňom 15. októbra 2008 so sfaľovaným podpisom osoby už 4 roky na Krajskom súde v Košiciach neexistujúcej a totožné sfaľovanie nastalo aj v prípade PR2. Predmetné falšovanie poslúžilo k „pseudovzniku“ dôvodu pre prevod 11 rokov ukončeného rozkazného konania do agendy „Cb“ za účelom vecného preskúmania oboch žalôb z roku 1996, ktoré boli právoplatne rozhodnuté a skončené dňa 1. augusta 1997. Za kľúčovú právnu skutočnosť označil fakt, že právny vzťah medzi Obcou Holčíkovce ako odberateľom a IMOVA Sabinov štátny podnik ako dodávateľom a postupcom (a od 28. februára 1996 so žalobcom ako postupníkom) vznikol už v roku 1990 na základe hospodárskej zmluvy č. 490/1990, preto sa všetky právne vzťahy vzniknuté v rokoch 1990 až 2024 riadili ustanoveniami Hospodárskeho zákonníka. Uvedené vyplýva tiež z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24. augusta 2005, sp. zn. 1T/197/04, ako aj z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. júna 2022, sp. zn. 4Cb/1/2008 a uznesenia NS SR z 26. apríla 2023, sp. zn. 2Obo/9/2022 (body 17, 66 - 77). Hospodársky zákonník je tak relevantný aj vo vzťahu k otázke doručovania PR1 a PR2 v roku 1997, v roku 2008, aj v roku 2024. Je tiež zjavné, že v otázke doručovania, teda konania a robenia právnych úkonov v mene organizácie (Obce Holčíkovce) nutných k splneniu uložených pracovných úloh bolo v hospodárskom styku Obce Holčíkovce obvyklé, že pani G. E. obvyklým a kvalifikovaným spôsobom v dobe neprítomnosti starostu Ing. C. O. (v rokoch 1997 - 1999 - 2002) prevzala za žalovanú nie len zásielky s PR1 z 1. júla 1997 a PR2 z 27. júna 1997, ale aj ďalších 69 zásielok určených do vlastných rúk Obce Holčíkovce vo veciach súdnych a exekučných, týkajúcich sa exekučných titulov PR1 a PR2. Podľa názoru odvolateľa boli PR1 aj PR2 doručené v súlade s ustanovením § 24f ods. 4 Hospodárskeho zákonníka (ako lex specialis k § 48 OSP) štatutárnemu orgánu Obce Holčíkovce (prostredníctvom pani G. E.). Oba platobné rozkazy tak nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1. augusta 1997 a stali sa riadnymi exekučnými titulmi pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. Er 3159/97 a Er 3196/97, a to od 6. novembra 1997 do 15. októbra 2008 (11 rokov) bez jedinej pripomienky alebo reklamácie ohľadom nejakej vady doručovania.

13. „Nesudca“ T., ktorý sa ohľadom určovacej žaloby Obce Holčíkovce zo 16. februára 2007 „na zrušenie právoplatných PR1 a PR2“ nikdy nestal zákonným sudcom, pretože nebol určený metódou náhodného výberu elektronickej podateľne, ale bol ad hoc dosadený osobou B. H. s cieľom anulovať oba platobné rozkazy, sa dňa 15. októbra 2008 zmocnil právoplatných a vykonateľných PR1 a PR2, na ktorých svojvoľne zmenil dátum a sfaľoval podpisy súdnych tajomníčok. Takto zmenené a sfaľované PR1 a PR2 ihneď odoslal Obci Holčíkovce, aby mohla dňa 20. októbra 2008 podať falošné odpory. „Nesudca“ T. sa následne dňa 23. októbra 2008 okupačne zmocnil falošného odporu Obce Holčíkovce proti sfaľovanému PR1 z 15. októbra 2008 so sfaľovaným podpisom súdnej tajomníčky K. G. (ktorá však svoj pracovný pomer na Krajskom súde v Košiciach ukončila dňom 31. decembra 2004) a svojím rozhodnutím ho previedol do agendy „Cb“ a dokonca mu pridelil novú spisovú značku 4Cb/1/2008. „Nesudca“ T., napriek tomu, že bol preukázateľne počnúc dňom 4. novembra 2008 zaujatý (sám sa vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 listom zo dňa 4. novembra 2008 adresovaným osobe B. H. vyhlásil za zaujatého a súhlasil so „zmenou v obsadení súdu“), tak sa ešte 10. novembra 2008 dokázal okupačne zmocniť falošného odporu Obce Holčíkovce proti sfaľovanému PR2 z 15. októbra 2008 so sfaľovaným podpisom súdnej tajomníčky M. R. (ktorá však svoj pracovný pomer na Krajskom súde v Košiciach ukončila dňom 31. decembra 2004) a takto zločinne sfaľovaný PR2 svojím rozhodnutím previedol do agendy „Cb“ a priradil mu novú spisovú značku 3Cb/4/2008. „Nesudca“ T. tak vo veci PR1 a PR2 svojimi zločinmi vyfabuloval právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým založil agendu 4Cb/1/2008 a 3Cb/4/2008, čo zjavne porušuje právo na spravodlivý proces a trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné a neudržateľné a potreba zrušiť právoplatné rozhodnutie prevyšuje záujem zachovania princípu právnej istoty a nezmeniteľnosti rozhodnutia. S poukazom na znenie § 398 CSP časť vety za bodkočiarkou mal odvolateľ za to, že v danej veci je možné dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých došlo k sfaľovaniu PR1 a PR2 dňa 15. októbra 2008, ktoré potom nadobudli právoplatnosť 23. októbra 2008 (PR1) a 10. novembra 2008 (PR2), prestrojené „trójskym koňom“ za konania označené ako 4Cb/1/2008 a 3Cb/4/2008. Žalobca preto podal žalobu na obnovu konania podľa § 397 písm. c) v spojení s § 398

CSP, lebo v právnom štáte nemožno stavať právo na neprávne a zločiny a z popisovaných zločinných reverzných prevtelení PR1 a PR2 vyplýva relevantný záver, že konania označené ako 4Cb/1/2008 a 3Cb/4/2008 nikdy kvalifikovaným a zákonným spôsobom nevznikli a neexistujú. Tieto zločiny vzniknuté, avšak neexistujúce konania nemohli potom založiť ani ďalšie nadväzujúce konania, ktoré logicky nikdy nemohli vzniknúť de iure a ostali iba na úrovni de facto. Jedná sa o rozhodnutie NS SR z 27. mája 2009, sp. zn. 2Obo/40/2009, rozhodnutie NS SR zo 17. decembra 2009, sp. zn. 1ObdoV/36/2009, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 15. augusta 2018, sp. zn. 4Cb/1/2008, rozhodnutie NS SR z 30. júna 2020, sp. zn. 2Obo/6/2020, rozhodnutie NS SR z 27. mája 2021, sp. zn. 1Obdo/10/2020, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 21. júna 2022, č. k. 4Cb/1/2008-1867, rozhodnutie NS SR z 26. apríla 2023, sp. zn. 2Obo/9/2022.

14. Vzhľadom na uvedené odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby sám vydal rozhodnutie, ktorým povolí obnovu konania, a to na účely skúmania, či: a) PR1 vydaný dňa 1. júla 1997 bol doručený 11. júla 1997 v súlade s ustanovením § 24f ods. 4 Hospodárskeho zákonníka (ako lex specialis k § 48 OSP) štatutárnemu orgánu Obce Holčíkovce Ing. C. O. prostredníctvom pani G. E. a právoplatným a vykonateľným sa stal 1. augusta 1997, b) PR2 vydaný dňa 27. júna 1997 bol doručený 14. júla 1997 v súlade s ustanovením § 24f ods. 4 Hospodárskeho zákonníka (ako lex specialis k § 48 OSP) štatutárnemu orgánu Obce Holčíkovce Ing. C. O. prostredníctvom pani G. E. a právoplatným a vykonateľným sa stal 1. augusta 1997.

15. V doplnení odvolania zo dňa 8. júla 2025, ktoré žalobca označil ako „2. odvolanie proti uzneseniu KS KE 4Ncb/12/2024-42 z 23.5.2025“, žalobca (nad rámec argumentácie uvedenej v pôvodnom odvolaní) súdu prvej inštancie vytýkal, že sa nezaoberal jeho doplneniami žaloby na obnovu konania zo 7. a 9. decembra 2024. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru opomenul, že bolo povinnosťou „nesudcu“ T. (v zmysle zásady iura novit curia) aplikovať právoplatné uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 3. januára 2008, č. k. Er/3196/97-353 a z 27. februára 2008, č. k. Er/3159/97-380. Označenými uzneseniami Okresný súd Vranov nad Topľou ako exekučný súd zamietol návrhy povinnej Obce Holčíkovce na zastavenie exekúcie, vedenej na podklade PR1 a PR2, pričom podľa názoru žalobcu zákonne a právoplatne vyriešil otázku doručovania PR1 a PR2 Obci Holčíkovce (žalovanej). Predmetná otázka sa stala tiež predmetom veci riešenej pred Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1T/97/04, kde tento súd právoplatnou výrokovou vetou rozsudku z 24. augusta 2005 definoval ex post aj ex ante vyriešenie otázky doručovania tak, že PR1 bol štatutárnemu orgánu Obce Holčíkovce Ing. C. O. doručený dňa 11. júla 1997 a PR2 dňa 14. júla 1997. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolateľa opomenul, že bolo povinnosťou „nesudcu“ T. aplikovať výrok aj odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24. augusta 2005, sp. zn. 1T/97/04 a konanie o žalobe Obce Holčíkovce zo 16. februára 2007 „na zrušenie PR1 a PR2“ ihneď zastaviť. Okresný súd Vranov nad Topľou tiež právoplatným rozsudkom z 24. augusta 2005, sp. zn. 1T/97/04 deklaroval, že vzťahy účastníkov Zmluvy č. 490/1990 sa riadia Hospodárskym zákonníkom, nielen v otázkach dodávok a stavby ČOV, ale aj vo všetkých ďalších otázkach zo Zmluvy č. 490/1990 vyplývajúcich, teda aj v otázkach doručovania zásielok určených do vlastných rúk. V odôvodnení rozsudku z 21. júna 2022, sp. zn. 4Cb/1/2008 síce súd uviedol, že sa nemôže riadiť otázkou doručovania vyriešenou vo veci sp. zn. 1T/97/04, pretože súd ju neriešil z pohľadu občianskeho práva, ale trestného, avšak táto úvaha bola nesprávna, zmätočná, úplne scestná a zapríčinila zbytočné predlžovanie veci od 16. februára 2007 do 8. decembra 2024 (18 rokov). Z uvedených zistení ohľadom vyšetrovania trestnej činnosti „nesudcu“ T. a jeho nasledovníkov bolo dňa 5. decembra 2024 zistené, že T. v dňoch 15. októbra 2008 až 10. novembra 2008 odignoroval nielen svoje povinnosti z výrokovej vety rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24. augusta 2005, sp. zn. 1T/97/04, ale aj právoplatne vyriešenú otázku doručenia PR1 a PR2 ako riadnych exekučných titulov v uznesení Okresného súdu Vranov nad Topľou z 3. januára 2008, č. k. Er/3196/97-353 a z 27. februára 2008, č. k. Er/3159/97-380. Uvedeným zločinom T. okupoval a anuloval PR1 a PR2 pomocou zločinu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 TZ, aj § 342 TZ, keď zamaskoval a „schoval“ svoju povinnosť aplikovať res iudicata (§ 135 ods. 2 OSP) vyriešenú otázku doručovania PR1 a PR2 Obci Holčíkovce dňa 11. júla 1997 a 14. júla 1997 aj vo veci určovacej žaloby Obce Holčíkovce, ktoré konanie bol podľa názoru odvolateľa povinný ihneď zastaviť. Jeho zločin v dobe

od 15. októbra 2008 do 10. novembra 2008 porušil zásadu res iudicata a zbytočne spôsobil škodu vo vzťahu k PR1 vo výške 32 mil. Sk a vo vzťahu k PR2 vo výške 65 mil. Sk.

16. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca navrhol vykonať dokazovanie uzneseniami Okresného súdu Vranov nad Topľou z 3. januára 2008, č. k. Er/3196/97-353 a z 27. februára 2008, č. k. Er/3159/97-380, návrhom Obce Holčíkovce z 29. novembra 2007 na zastavenie exekúcie sp. zn. Er/3196/97, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24. augusta 2005, sp. zn. 1T/97/04, trestným spisom č. p.: PPZ-NKA-OV-940-002/2023-KP ÚBOK a trestným oznámením z 8. júna 2023.

17. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

18. Odvolanie žalobcu bolo dňa 27. augusta 2025 predložené na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a náhodným výberom bolo pridelené senátu súdneho oddelenia 1O v zložení JUDr. Jana Hullová (predsedníčka senátu), JUDr. Miroslava Janečková (členka senátu) a JUDr. Erika Čanádyová (členka senátu). Bola mu pridelená spisová značka 1Obo/7/2025. Dňa 1. novembra 2025 bolo Najvyššiemu súdu SR elektronickými prostriedkami doručené podanie žalobcu označené ako „Námietka zaujatosti a nezákonnosti vo veci senátu 1Obo/7/2025“, ktorého obsahom bol návrh na vylúčenie sudkýň JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej podľa § 49 a nasl. CSP. Ďalším podaním zo dňa 1. novembra 2025, doručeným predsedovi NS SR dňa 3. novembra 2025 a (obsahovo) totožným podaním, adresovaným predsedníčke senátu JUDr. Jane Hullovej, žalobca vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňiam JUDr. Jane Hullovej a JUDr. Miroslave Janečkovej ako členkám senátu, ktorý má rozhodovať v odvolacom konaní pod sp. zn. 1Obo/7/2025 o jeho odvolaní voči uznesení Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2025, č. k. 4Ncb/12/2024-42. Dňa 4. novembra 2025 predsedníčka senátu JUDr. Jana Hullová v súlade s § 54 ods. 3 CSP v spojení s článkom XVIII ods. 4 Rozvrhu práce NS SR na rok 2025 dala pokyn elektronickej podateľni na pridelenie veci náhodným výberom spomedzi senátov obchodnoprávneho kolégia na rozhodnutie o tejto námietke zaujatosti. Vec bola takto pridelená na vybavenie senátu súdneho oddelenia 5O, a to pod spisovou značkou 5Ndob/42/2025. Uznesením zo dňa 5. novembra 2025, sp. zn. 5Ndob/42/2025 Najvyšší súd SR v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Andrey Poláčkovej, PhD. rozhodol, že sudkyne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Jana Hullová a JUDr. Miroslava Janečková nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania sporovej veci sp. zn. 1Obo/7/2025. Svoje rozhodnutie odôvodnil o. i. tým, že žalobcom nebola preukázaná skutočná zaujatosť ním namietaných sudkýň, keď žiadnym, ani len nepriamym spôsobom nepreukázal, že by uvedené sudkyne NS SR mali nejaký pomer k stranám sporu, k ich zástupcom, prípadne k prejednávanému sporu, resp. že by na ich rozhodovaciu činnosť (a to aj v minulosti) mala vplyv nejaká tretia osoba, aby bol spor rozhodnutý určitým spôsobom. Z podanej námietky v podstate vyplýva, že žalobca nesúhlasí s rozhodnutím dovolacieho senátu v konaní vedenom na NS SR pod sp. zn. 1ObdoV/10/2020, v ktorom bola JUDr. Jana Hullová sudkyňou spravodajkyňou (predsedníčkou senátu) a JUDr. Miroslava Janečková členkou senátu, ktorý rozhodoval o jeho dovolaní proti rozhodnutiu NS SR ako súdu odvolacieho pod sp. zn. 2Obo/6/2020, teda nesúhlasí s rozhodnutím vydaným menovanými sudkyňami v inom konaní. Námietky žalobcu teda smerujú voči rozhodovacej činnosti v inej veci a v zmysle § 49 ods. 3 CSP nie sú zákonným dôvodom na vylúčenie JUDr. Hullovej ani JUDr. Janečkovej v predmetnej odvolacej veci. Uznesenie zo dňa 5. novembra 2025, sp. zn. 5Ndob/42/2025 po jeho doručení stranám sporu nadobudlo právoplatnosť dňa 28. novembra 2025.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 34 ods. 3 CSP) v prvom rade skúmal, či je odvolanie podané včas, oprávnenou osobou a či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť odvolaním. Žalobca je nepochybne stranou sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), keďže súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého uznesenia zastavil konanie o jeho žalobe na obnovu konania smerujúcej proti rozsudku NS SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 a výrokom II. žalobu na obnovu konania v zostávajúcej časti odmietol. K včasnosti podania odvolania žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

20. Podľa § 123 ods. 1 CSP podanie je úkon určený súdu.

21. Podľa § 123 ods. 2 CSP podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

22. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

23. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

24. Pôvodné odvolanie zo dňa 7. júla 2025 žalobca doplnil podaniami z 8. júla 2025, označenými ako „2. odvolanie proti uzneseniu KSKE 4Ncb/12/2024-42 z 23.5.2025“ a „3. odvolanie proti uzneseniu KSKE 4Ncb/12/2024-42 z 23.5.2025“. Odvolanie zo 7. júla 2025, aj „2. odvolanie“ z 8. júla 2025 žalobca doručil súdu prvej inštancie tak elektronickými prostriedkami (na elektronickú adresu podateľne), ako aj v listinnej podobe prostredníctvom poštového podniku (Slovenská pošta, a.s.). Doplnenie odvolania zo dňa 8. júla 2025, žalobcom označené ako „3. odvolanie“, bolo súdu prvej inštancie doručené iba elektronickými prostriedkami na (elektronickú) adresu podateľne. Žiadne z elektronických podaní žalobcu nebolo autorizované podľa osobitného predpisu, ktorým sa rozumie zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Listinné podania žalobcu (t. j. odvolanie a „2. odvolanie“) obsahujú vlastnoručný podpis žalobcu. Vzhľadom na dátum doručenia napadnutého rozhodnutia žalobcovi (23. júna 2025), bol 8. júl 2025 posledným dňom zákonom ustanovenej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP). Všetky tri podania žalobcu boli odoslané pred uplynutím odvolacej lehoty, avšak len odvolanie zo 7. júla 2025 a „2. odvolanie“ z 8. júla 2025 boli dodatočne v lehote 10 dní doručené v listinnej podobe. Podanie označené ako „3. odvolanie“ nebolo takto doplnené a v zmysle § 125 ods. 2 CSP časť prvej vety za bodkočiarkou sa naň neprihliada. Keďže odvolací súd neprihliadal na doplnenie odvolania z 8. júla 2025, ktoré žalobca označil ako „3. odvolanie proti uzneseniu KSKE 4Ncb/12/2024-42 z 23.5.2025“, tak argumentáciu v ňom obsiahnutú, ani neuviedol v odôvodnení tohto uznesenia.

25. Predmetom odvolacieho prieskumu tak ostalo len pôvodné odvolanie zo dňa 7. júla 2025 a jeho doplnenie z 8. júla 2025 (žalobcom označené ako „2. odvolanie proti uzneseniu KSKE 4Ncb/12/2024-42 z 23.5.2025“). Odvolaním napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ako súdu prvej inštancie obsahuje výrok I zastavujúci konanie o žalobe na obnovu konania smerujúcej proti rozsudku NS SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. IObdoV/21/2008, proti ktorému je odvolanie prípustné podľa § 357 písm. a) CSP a výrok II o odmietnutí žaloby na obnovu konania (v zostávajúcej časti), proti ktorému je odvolanie prípustné podľa § 357 písm. c) CSP. Výrok III o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej predstavuje tzv. závislý výrok, ktorého existencia a konkrétna podoba závisí od toho, ako súd prvej inštancie rozhodol v predmete konania a v zmysle § 379 písm. a) CSP je preskúmateľný v odvolacom konaní, aj keby osobitne nebol napadnutý odvolaním. Z odvolania žalobcu vyplýva, že ním napáda výroky I a II uznesenia súdu prvej inštancie z dôvodu, že tieto predstavujú nesprávne, neúplné a nepreskúmateľné rozhodnutie, v konaní pred súdom prvej inštancie nebol riadne zistený skutkový stav a jeho právne závery sú nesprávne. Súdu prvej inštancie vytýkal, že sa zaoberal iba III. časťou a nezaoberal sa I. a II. časťou žaloby na obnovu konania, ani jej doplneniami zo dňa 7. a 9. decembra 2024 a dôkazmi, ktoré žalobca navrhol vykonať. Osobitne potom súdu prvej inštancie vytýkal, že sa nezaoberal otázkou doručovania platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach z 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-22 a z 27. júna 1997, č. k. 17Rob/1361/1996-24 v súlade s ustanovením § 24f ods. 4 Hospodárskeho zákonníka. Argumentáciu odvolateľa možno podradiť pod odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. e) a písm. h) CSP.

26. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle § 413

CSP, podľa ktorého podanú žalobu na obnovu konania nie je potrebné doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie, ak súd podľa § 413 ods. 1 CSP uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ktorá: a) bola podaná oneskorene, b) bola podaná neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo e) je zjavne nedôvodná. Ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne (§ 414 CSP). Z citovanej zákonnej úpravy vyplýva, že v prvej fáze konania o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku môže súd žalobu na obnovu konania odmietnuť (z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 413 ods. 1 CSP), obnovu konania zamietnuť alebo povoliť (§ 414 CSP). Len v prípade povolenia obnovy konania (o čom súd rozhoduje rozsudkom) sa konanie preklolí do ďalšej fázy tzv. obnoveného konania, v rámci ktorej súd opätovne prejedná vec, v ktorej bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 416 CSP). Až do tejto fázy sa konanie súdu prvej inštancie v posudzovanom prípade nedostalo, pretože žaloba na obnovu konania bola v časti, v ktorej smerovala proti uzneseniu NS SR z 27. mája 2009, sp. zn. 2Obo/40/2009, uzneseniu NS SR zo 17. decembra 2009, sp. zn. 1ObdoV/36/2009, uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. augusta 2018, sp. zn. 4Cb/1/2008, uzneseniu NS SR z 30. júna 2000, sp. zn. 2Obo/6/2000, uzneseniu NS SR z 27. mája 2021, sp. zn. 1Obdo/10/2020, rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. júna 2022, č. k. 4Cb/1/2008-1867 a uzneseniu NS SR z 26. apríla 2023, sp. zn. 2Obo/9/2022 odmietnutá podľa 413 ods. 1 písm. c) CSP, t. j. preto, že žalobca ňou napadol rozhodnutia, proti ktorým žaloba na obnovu konania nie je prípustná. Súd prvej inštancie takto rozhodol s poukazom na svoje zistenie, že všetky vyššie označené rozhodnutia boli vydané v konaní, ktoré sa viedlo na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008, ktoré konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Ani jedno z označených rozhodnutí tak nepredstavuje spôsobilý predmet žaloby na obnovu konania, resp. rozhodnutie, proti ktorému je žaloba na obnovu konania prípustná. Takým rozhodnutím je v zmysle § 397 CSP rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť a v zmysle § 398 CSP právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier alebo právoplatný platobný rozkaz. Z vyššie označených rozhodnutí má formu rozsudku len rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 21. júna 2022, č. k. 4Cb/1/2008-1867, ktorý však nie je právoplatný, pretože ho žalobca napadol odvolaním, ktoré má vo vzťahu k právoplatnosti odkladný účinok, čo znamená, že podaním odvolania sa právoplatnosť napadnutého rozsudku odkladá, a to až do doby, kým o odvolaní právoplatne rozhodne odvolací súd (§ 367 ods. 1 CSP). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odsek 14 odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorom súd prvej inštancie uviedol, že v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008 došlo dňa 19. decembra 2024 k vyhláseniu rozsudku vo veci samej, ktorý žalobca napadol odvolaním, a preto bude vec predložená NS SR ako súdu odvolaciemu na prejednanie odvolania. Odvolací súd dopĺňa, že konanie o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2024, č. k. 4Cb/1/2008-3171 sa vedie na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ako súde odvolacom) pod sp. zn. 2Obo/3/2025 a doposiaľ nie je právoplatne skončené (rozhodnuté). Súd prvej inštancie preto správne uzavrel, že žalobca sa (predčasne) dožaduje obnovy takého konania, ktoré nie je právoplatne skončené, čo je aj v rozpore so zmyslom a účelom tohto mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je - v prípade, že by súd obnovu konania povolil - odklad vykonateľnosti, alternatívne právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a opätovné prejednanie veci s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo najavo tak v pôvodnom konaní, ako aj v obnovenom konaní.

27. Zistenie ktoréhokoľvek z dôvodov v zmysle § 413 ods. 1 CSP umožňuje súdu prvej inštancie žalobu na obnovu konania bez ďalšieho odmietnuť. Už len samotný záver súdu prvej inštancie, že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná [§ 413 ods. 1 písm. c) CSP], bol teda postačujúci pre rozhodnutie o odmietnutí predmetnej žaloby na obnovu konania. Napriek tomu sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou, či je žaloba na obnovu konania odôvodnená niektorým zo zákonom stanovených dôvodov, ktorých taxatívny výpočet je uvedený v § 397 CSP. Súd prvej inštancie pritom správne ustálil, že žalobcom uplatňovaným dôvodom obnovy konania bol dôvod uvedený v § 397 písm. c) CSP, podľa ktorého je žaloba na obnovu konania prípustná, ak bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Správne tiež poukázal na to, že tento dôvod obnovy konania je daný vtedy, ak existuje právoplatný odsudzujúci rozsudok voči konajúcemu sudcovi, prípadne uznesenie v trestnom konaní, konštatujúce aspoň vo svojom odôvodnení, že sudca spáchal trestný čin (napr. pri zastavení trestného stíhania pre zánik trestnosti) a zároveň je daná príčinná súvislosť medzi trestným činom sudcu a

nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd súhlasí aj so záverom súdu prvej inštancie (vyjadreným v bode 15 napadnutého rozhodnutia), podľa ktorého žalobcom uvedené skutočnosti nepreukazujú naplnenie dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP, keďže z obsahu žaloby nevyplýva žiadne konkrétne zistenie zo žalobcom označeného trestného konania a už vôbec nie existencia trestného rozsudku, či iného rozhodnutia v trestnej veci, v ktorom by bola konštatovaná trestná činnosť sudcu vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 4Cb/1/2008. Žaloba žalobcu na obnovu konania je tak aj podľa názoru odvolacieho súdu celkom zjavne nedôvodná, čo predstavuje ďalší dôvod na jej odmietnutie podľa § 413 písm. e) CSP.

28. Okrem toho tiež súd prvej inštancie v časti, v ktorej žaloba na obnovu konania smerovala proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, zistil neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, spočívajúci v tom, že o rovnakej žalobe na obnovu konania už bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. októbra 2023, sp. zn. 4Ncb/11/2023, ktoré rozhodnutie predstavuje prekážku veci rozsúdenej (res iudicata) pre predmetné konanie sp. zn. 4Ncb/12/2024, ktoré sa vyznačuje totožnými stranami sporu, predmetom konania, ako aj skutkovým a právnym základom ako skoršie konanie sp. zn. 4Ncb/11/2023. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konanie o (novej) žalobe na obnovu konania smerujúcej proti rozsudku NS SR zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zastavil podľa § 161 ods. 2 v spojení s § 230 CSP. Odvolací súd tak len pre úplnosť dodáva, že uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24. októbra 2023, č. k. 4Ncb/11/2023-124 bolo na základe odvolania žalobcu (vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania) potvrdené uznesením NS SR z 30. apríla 2024, sp. zn. 1Obo/1/2024, v ktorého odôvodnení odvolací súd o. i. uviedol, že žalobou na obnovu konania napadnutý rozsudok NS SR zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 bol vydaný za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (v znení účinnom v čase rozhodovania dovolacieho súdu), ktorý v ustanovení § 243b ods. 1 predpisoval formu rozsudku pre každé zrušovacie rozhodnutie dovolacieho súdu, bez ohľadu na to, či sa ním zrušoval rozsudok alebo uznesenie. Ak by dovolací súd také zrušovacie rozhodnutie vydal za účinnosti novej procesnej úpravy Civilného sporového poriadku, rozhodol by uznesením (ako správne poznamenal súd prvej inštancie) podľa § 451 ods. 1 CSP časť vety za bodkočiarkou. Len samotná skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie zo 6. júna 2008 vydal vo forme rozsudku, teda ešte neznamená, že takéto rozhodnutie je prípustné napadnúť žalobou na obnovu konania. Z uvedeného je zrejmé, že ani rozsudok NS SR zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 (napriek svojej forme) nepredstavuje spôsobilý predmet žaloby na obnovu konania v zmysle § 397 CSP.

29. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd námietky odvolateľa, že napadnuté rozhodnutie je neúplné, keďže súd prvej inštancie sa nezaoberal I. a II. časťou jeho žaloby na obnovu konania, ani jej doplneniami zo dňa 7. a 9. decembra 2024 a osobitne otázkou doručovania platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach z 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-22 a z 27. júna 1997, č. k. 17Rob/1361/1996-24 žalovanej, ktoré malo byť posúdené v zmysle úpravy § 24f ods. 4 Hospodárskeho zákonníka. Odvolací súd poukazuje na body 1, 2 a 16 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, z ktorých jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie sa zaoberal celou podanou žalobou na obnovu konania, ako aj jej dvoma doplneniami, pričom argumentáciu žalobcu zhrnul a zostručnil tak, že žalobca dôvodnosť podanej žaloby videl v tom, že v dôsledku ním tvrdeného nezákonného postupu sudcov Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky došlo k nezákonnému zrušeniu vyššie označených platobných rozkazov v roku 2008 a k pokračovaniu v sporoch o uplatnených peňažných pohľadávkach v konaniach vedených Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a 3Cb/4/2008. Žalobca trval na zachovaní právoplatnosti a vykonateľnosti sporných platobných rozkazov a žiadal, aby ním označené rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky označené v petíte, ktoré sa zaoberali meritom predmetnej veci, boli v konaní o žalobe na obnovu konania zrušené. Takéto síce stručné, zato však výstižné zhrnutie argumentácie žalobcu, bolo pre potreby daného rozhodnutia úplne postačujúce, keďže súd prvej inštancie ukončil prieskum podanej žaloby na obnovu konania tým, že pri skúmaní procesných podmienok (t. j. podmienok, len za splnenia ktorých môže konať a rozhodnúť) zistil existenciu prekážky rozsúdenej veci v zmysle § 230 CSP, ktorá mu neumožňovala pokračovať v konaní o žalobe na obnovu konania smerujúcej proti rozsudku NS SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 a v zostávajúcej časti zistil absenciu podmienok prípustnosti

obnovy konania v zmysle § 413 ods. 1 CSP, konkrétne nespôsobilý predmet (rozhodnutie), proti ktorému žaloba smeruje [písm. c)] a absenciu zákonného dôvodu obnovy, o ktorý sa žaloba musí opierať [písm. e)]. V nadväznosti na tieto svoje zistenia, potom konanie v časti zastavil a vo zvyšnej časti žalobu na obnovu konania odmietol. Sám pritom v bode 3 odôvodnenia zdôraznil, že v tejto fáze konania žalobu meritórne neskúmal. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané v tej fáze konania o žalobe na obnovu konania, v rámci ktorej súd skúma, či žaloba na obnovu konania obsahuje zákonom predpísané (formálne a obsahové) náležitosti, či je podaná včas, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a či je odôvodnená niektorým zo zákonom predpokladaných dôvodov. Ak ktorákoľvek z týchto podmienok nie je splnená, súd žalobu na obnovu konania odmietne bez toho, aby postúpil ďalej, a teda rozhodoval, či obnovu konania povolí alebo žalobu zamietne. Skutočnosti uvádzané žalobcom, či už v samotnej žalobe na obnovu konania alebo v jej doplneniach zo 7. a 9. decembra 2024, ktoré sa týkali konania sp. zn. 4Cb/1/2008 a jeho údajnej ničotnosti, s uvedenými podmienkami (a rovnako ani s procesnými podmienkami konania o žalobe na obnovu konania) nijako nesúviseli, a preto súd prvej inštancie nemal dôvod sa nimi zaoberať, a teda ich ani uvádzať v odôvodnení napadnutého uznesenia. Rovnako sa nimi nezaoberal ani odvolací súd, pretože jeho úlohou bolo preskúmať závery súdu prvej inštancie (o existencii prekážky rozsúdenej veci v časti žaloby na obnovu konania a o tom, že v zostávajúcej časti žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a že je zjavne nedôvodná).

30. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie (a rovnako ani odvolací súd) nemal žiadny dôvod zaoberať sa žalobcom akcentovanou otázkou doručovania platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach z 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-22 a z 27. júna 1997, č. k. 17Rob/1361/1996-24 žalovanej Obci Holčikovce, resp. zachovania ich právoplatnosti a vykonateľnosti ako spôsobilých exekučných titulov. Konanie, v ktorom táto otázka má, resp. môže byť riešená stále prebieha, aktuálne v štádiu odvolacieho konania vedeného na NS SR pod sp. zn. 2Obo/3/2025. Odvolateľ tiež nedôvodne poukazuje na závery uznesenia veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia NS SR z 25. februára 2021, sp. zn. 1VObo/1/2020, ktoré v bode 31 odôvodnenia uvádza 4 kumulatívne podmienky prípustnosti dovolania generálneho prokurátora v zmysle § 485 CSP, teda iného mimoriadneho opravného prostriedku ako je žaloba na obnovu konania. Úpravu § 485 CSP nemožno vzťahovať aj na žalobu na obnovu konania, ktorá má svoje vlastné (iné) podmienky prípustnosti. Nenáležitý je aj odkaz odvolateľa na ustanovenia § 387, § 388 a § 389 CSP (týkajúce sa odvolania), keďže žaloba na obnovu konania je upravená v § 397 až 418 CSP.

31. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na správnej aplikácii a interpretácii príslušných právnych noriem a vychádza zo skutkového stavu veci, ktorý bol súdom prvej inštancie správne zistený v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkým pre rozhodnutie relevantnými tvrdeniami žalobcu a svoje závery o existencii prekážky rozsúdenej veci a o tom, že (vo zvyšnej časti) žaloba na obnovu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a že je zjavne nedôvodná, aj náležite odôvodnil, v dôsledku čoho jeho rozhodnutie nemožno považovať za neúplné, či nepreskúmateľné. Keďže žalobcom uvádzané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. e) a písm. h) CSP nie sú dané a súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď konanie o žalobe na obnovu konania v časti zastavil (vo vzťahu k rozsudku NS SR zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008) a v zostávajúcej časti (vo vzťahu k ďalším žalobcom označeným rozhodnutiami) žalobu na obnovu konania odmietol, odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Ako vecne správny potvrdil odvolací súd tiež (odvolaním nenapadnutý) výrok o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej, ktorej v súlade s úpravou § 413 ods. 2 CSP nebola žaloba na obnovu konania doručená na vyjadrenie, v dôsledku čoho jej v konaní pred súdom prvej inštancie nevznikli žiadne trovy.

32. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu a vznikol jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd v súlade s článkom 17 Základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov odvolacieho

konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

33. Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.